

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XLI - Nr. 11 078

4 PAGINI - 50 BANI

Marți 30 iulie 1985

Pe marginea excelenței performanțe realizate la C.E. de natație-juniori

O ROMÂNCA - CEA MAI RAPIDĂ „SPERANȚĂ” A ÎNOTULUI EUROPEAN

Pentru a învinge în lupta cu timpul și adversarele, Tamara Costache
a învins, mai întâi, neșansa și neîncrederea

Performanța Tamarei Costache la „europenele” înotătorilor juniori e una deosebită. Mai întâi, ochii sint, firește, spre cronometre, pe care eleva din Ploiești le-a făcut să se oprească la 56 de secunde și 69 de sutimi, ceea ce, în limbajul sec al cifrelor, spune mult. Despre cea mai rapidă cursă în această „regină a probelor” — 100 m liber — făcută vreodată de o junioară de pe bătrînul continent, reușită vreodată de o româncă. Despre a treia performanță a întregului sezon în Europa, la puține zile după ce Tamara prindea a 15-a floare în buchetul vieții. Despre a treia medalie de aur la un campionat european din

cartea natației noastre, după acelea ale lui Cristian Ponta, ploieșteanul, și Robert Pinter, baimăreanul.

Dincolo de aceste date de statistică se află o poveste adevărată, cu accente de dramatism, care fac performanța cu totul deosebită. O poveste neștiută, desigur, de spectatori care se ridicau duminică în picioare, în tribunele bazinului „Des Vernets”, salutind o victorie în stil de autentică performanță, ascultind, apoi, Imnul României. Pentru că visul izbînzii în sport a părut, la un moment dat, curmat brusc, atît de nedrept pentru Tamara. Nu sint nici trei ani de atunci...

A mers prima oară la bazin cînd avea șase ani, împreună cu Iulia Mateescu (triplă medaliată la ediția precedentă a C.E.), cu alții de-o seamă. S-a vădit, dintru început, muncitoare, tenace, receptivă, calitățile ce nu puteau scăpa ochiului priceput al antrenorului Mihail Gothe. Și-a trecut repede numele în tabela recordurilor naționale, urcînd mereu scara valorică, coborînd pe aceea a timpului. Dar a venit, din senin, boala. Un an de luptă cu hepatita, din toamna lui '82, fără bătătoritul drum spre bazinul drag. Un an greu pentru Tamara, care a avut, însă, alături familia cu alți trei copii ai muncitorei Floarea Costache și maestrului Grigore Costache, un lan petrecut de Tamara sub supraveghere medicală și a unei specialiste în apifitoterapie, Tamara Păunescu. După trei luni avea timpul normal, dar antrenorul nu s-a grăbit cu reîntoarcerea la apă, i-a redat înotul cu... lingurița, neluînd în seamă cronometrul, cu gîndul la cele zece kilograme ce trebuiau date jos, la tehnică. Știa el ce știa: în vara trecută, Tamara a coborît sub un minut la Balcaniada de la Izmir, pentru că în septembrie să înceapă un nou an de școală, la Liceul „C. Dobrogeanu-Gherea” (clasa a IX-a, electrotehnică) și, totodată, marea, incredibilă pentru mulți, a salt spre piscurile sprintului internațional, 58,51 în decem-

Geo RAETCHI

(Continuare în pag. 2-3)

O salbă de medalii în care strălucește acum și „aurul” de la Geneva, dar la care Tamara va mai alătura și alte trofee — susțin Cristina și Marian, sora și fratele proaspetei campioane europene.
Foto: Iorgu BĂNICĂ

Reportajul nostru

BIATLONIȘTII ÎȘI FAC VARA... SANIE

Acceleratul 221, care leagă Capitala de Timișoara, ne-a dus în gara Brașovului cu precizie de... metronom. De aici, pieptiș drumul spre stațiunea de la poalele Postăvarului. 3 ore de mers și iată-ne la destinație. Pe parcurs, zeci și sute de turiști urcau sau coborau.

Poiana Soarelui ne-a primit, drept recompensă, cu binecunoscutele-i frumuseți. Dar reporterul nu are timp de admirare și a pornit în căutarea biatloniștilor din lotul reprezentativ. I-am găsit în plin antrenament pe... „role”. În ultimii ani, biatloniștii nu ne-au prea răsfățat cu performanțele și, din acest sezon, se încearcă revitalizarea acestui sport, capabil — credem noi — să revină la marea performanță. Antrenor coordonator al lotului a fost reinvestit Ștefan Stăiculescu, ajutat de Gheorghe Gir-

niță și Aron Gîrbacea. Sportivii transpiră din belșug. Alergarea pe role este destul de dificilă, iar pregătirea și perfecționarea „pasului de patinaj”, devenit extrem de important în alergarea pe schiuri, cere multe eforturi. A urmat un alt antrenament, la sală. S-a lucrat pentru o calitate fizică, absolut necesară, forță. Vladimir Todășcă și Vasile Băjenaru (ambii sub 30 de ani) au ajuns acum „veteranii” lotului. Spre lauda lor, ei sint exemple de dăruire și pasiune în pregătire pentru mai tinerii lor coechipieri. Imre Lesyten vrea să depășească statutul de „speranță”, iar Sorin Popa este dornic să arate că nu doar pentru calitățile lui fizice deosebite a fost

Paul IOVAN

(Continuare în pag. 2-3)

PARTICIPARE SELECTĂ LA TURNEUL INTERNAȚIONAL FEMININ DE ȘAH

Ediția din acest an a turneului internațional feminin de șah al României se va bucura de o participare selectă. Pe lista invitatelor figurează șahiste fruntea din U.R.S.S., Bulgaria, Polonia, Ungaria și, firește, din țara noastră. Și-au confirmat pînă acum participarea maestrele internaționale Margarita Voiska și Pavlina Anghelova, din echipa olimpică a Bulgariei; poloneza Joanna

Jagodzinska; campioana mondială de junioare Ildiko Madl (Ungaria). Din lotul țării noastre fac parte Margareta Mureșan, Elisabeta Polibroniade, Marina Pogorevici, Gabriela Olărașu, Cristina Bădulescu, Viorica Ionescu, Ligia Jicman, Gertrude Baumstark și Mariana Ioniță. Intrecerile vor avea loc la Băile Herculane, între 4 și 19 august.

„CAMPIONATUL TREBUIE SĂ AJUTE, PERMANENT, ECHIPA NAȚIONALĂ!”

Interviu cu Mircea Lucescu, directorul tehnic al F.R.F.

— Mircea Lucescu, ce ai vrea să citești despre echipa națională?

— Că s-a calificat peirur turnelu final din Mexic?

— Asta dorim cu toții! Pînă atunci...

— Pînă atunci, ne-am pregătit și ne vom pregăti.

— Se spune că pregătirile din această vară au fost cele mai tari din „perioada Mircea Lucescu”...

— Intodeauna ne-am pregătit cu seriozitate. Dacă am mărit stocul în această vară, în cele două săptămîni de la Sovata — unde am avut excelente posibilități de refacere și pregătire, într-un mediu cu aerionizare negativă — atunci aceasta s-a datorat faptului că trebuie să atingem curînd forma maximă. Mai exact la meciurile cu Finlanda și Anglia. Dar, vreau să precizez, cu toate că pregătirile au fost mai tari, cu cite trei antrenamente pe zi în prima parte, am constatat cu plăcere că toți jucătorii s-au angajat total în acest program intensiv. Chiar și cei cu indici ponderali crescuți.

— Cine a figurat pe această listă?

— Coraș, Iorgulescu, Ungureanu, Klein. N-a fost însă o problemă, deși Coraș mai are un plus de 2-3 kg.

— Care a fost, atunci, problema?

— Începutul pregătirilor a fost mai dificil, mulți jucători prezentîndu-se foarte slab la capacitatea aerobă, cam cu 60-70 la sută din ce aveau în aceeași perioadă a anilor trecuți. Și aceasta pentru că veneau după un program intern foarte obositor. Mă bucur însă că, după acest start mai greoi, lotul a intrat în corpore în „diagramă”, terminînd stagiul de pregătire în comun printr-un meci, cu F.C. Chemie Leipzig, care ne-a solicitat și a fost terminat în forță.

— Lotul a susținut mai multe jocuri de verificare în această „avanpremieră” la campionat...

— Meciurile au venit să completeze pregătirea, să asigure omogenizarea formației, să permită integrarea mai rapidă a noilor promovați în

ideea de joc, de responsabilitate și evoluție la nivelul exigent al primei reprezentative. Dintre ele ne-au folosit cele cu Tatabanya (3-0) și, mai ales, cel cu F.C. Chemie Leipzig. Nu m-a interesat scorul, ci modul cum și-au impus tricourii jocul pînă în fi-

Mircea Lucescu, împreună cu golgeterul ultimului campionat și al echipei naționale în preliminarii, Gheorghe Hagi, punînd la cale... drumul spre Mexic

Foto: Aurel D. NEAGU

nal, într-o repriză secundă cu o bună frecvență a acțiunilor de atac.

— De ce meciul cu echipa din Leipzig a folosit „mai ales”?

— Pentru că am jucat împotriva unei echipe tenace, cu forță, de angajament, într-o permanentă stare de luptă, o formație care se aseamănă cu cele din Nord, deci și cu Finlanda. Apoi, pentru că, după unele erori simple, am remonstat de la 1-2 la 5-2, probînd rezerve psihice; pentru că am jucat în fața unor tribune arhipline; pentru că l-am putut folosi pe Stoica și am reușit

Mircea M. IONESCU

(Continuare în pag. 2-3)

TENISMANELE SAMUNGI ȘI TACHE - COMPORTARE BUNĂ LA „CUPA MONDIALĂ 1985” DIN CECOSLOVACIA

R. Constantinescu și Monica Pecheanu au cîștigat „Cupa F.R. Tennis”

Cu prilejul mai multor turnee de tenis disputate în Cehoslovacia, incluse în „Cupa mondială 1985” pentru juniori, s-au afirmat și tinerile reprezentante ale țării noastre, Diane Samungi și Teodora Tache, fiecare dintre ele cîștigînd cite o finală de simplu și, făcînd pereche, și una de dublu. Antrenorul Mihai Tăbăraș, care i-a însoțit pe juniorii noștri în Cehoslovacia, ne-a spus la întoarcere: „Oricare turneu cîștigat în această țară este un bun adăug la palmaresul unui tenisman, cunoscută fiind valoarea sportului alb cehoslovac.

În turneul de la Houtskova, Diane Samungi s-a comportat în nota ascendentă din acest sezon, cîștigînd o frumoașă finală cu Sedlackova. Concentrîndu-se asupra jocului, folosind o gamă variată de lovituri, ea și-a dominat net adversara. La Bratislava, în cel de al treilea turneu al circuitului, spectatori prezenți în tribune au asistat la o finală românească: s-au întîlnit Teodora Tache și Diane Samungi. Confirmînd valoarea apropiată de cea a lui Samungi, jucînd cu multă ambizie, Tache a cîștigat cu 6-4, 6-3, în tururile

anterioare ea întrecînd două puternice jucătoare din Cehoslovacia, cu 6-2, 6-4 pe Krawkovicova și cu 6-2, 6-0 pe Wolna.

Dintre tinerii noștri tenismani, bine s-a comportat Silviu Gorgan care, la Plsen — după cum ne-a spus antrenorul Tăbăraș — l-a învins pe finalitul de anul trecut de la C.E. de juniori, cehoslovacul Strelba, cu 7-6, 2-6, 6-2.

Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. 2-3)

Ancheta noastră Cluburile sportive școlare și marea performanță

LA C.S.Ș. VASLUI S-A PORNIT PE UN DRUM BUN

Municipiu cu o numeroasă populație școlară, cu mulți tineri dornici să practice sportul și, bine instruiți, să devină performeri într-o disciplină sau alta, Vasluiul și-a neglijat o vreme posibilitățile de a se afirma și în această direcție. În 1974, cînd a luat ființă Clubul sportiv școlar, noua unitate de performanță s-a aflat în situația de a alege — dintre mii de copii — elevii cei mai dotați cu calități fizice. Iar aceștia nu au fost deloc puțini. Patru ani mai tîrziu, prin 1978, grație unui corp de profesori pasionați, excelenți pro-

fesioniști, precum și ca urmare a condițiilor materiale corespunzătoare, create pe plan local, C.S.Ș. Vaslui a început să „producă”: mai întîi campioni în rețeaua cluburilor sportive școlare, apoi componenți al unor loturi naționale de juniori, cei mai mulți fiind solicitați de atletism și handbal. Ne aflăm, recent, la Vaslui, discutăm cu directorul Clubului sportiv școlar, Constantin Ciulea, cînd am văzut pe masa interlocoțurului nostru o adresă expediată de F.R. Hand-

(Continuare în pag. 2-3)

Data înființării: 1974;

ramuri de sport: atletism, fotbal, handbal băieți, handbal fete, volei fete; grupe de elevi: 41, dintre care 3 (cu 43 elevi) de performanță, 10 (114) de avansați, 28 (456) de începători. Cadre didactice: 16 profesori și antrenori specialiști.

Performanțe pe pian intern (1978-1985):

● sportivi în loturi: 31.
● locuri I-VI la finalele campionatelor de juniori: 19

● medali la campionatele de juniori (locuri II-III): 9

● sportivi clasificați: 4 candidați olimpici, 17 de cat. I 63 de cat. a II-a.

● Sportivi de perspectivă transferați: 54.